

Ogłoszenia wszelkiego rodzaju przyjmują się za opłatą od wiersza drobnego (petit) po 8 centów za każde następne " 5 "

Wychodzi w Krakowie 4 razy w tygodniu w dniu przedstawienia teatralnego.

AFISZ

TEATRALNY.

Cena prenumeraty miesięcznej 50 cent
Numer pojedynczy kosztuje 5 cent.

Prenumeratę przyjmują: Administracja
Czasu, przy ulicy Różanej Nr. 413.
i Kasa Teatralna.

Kraków 12 października.

We czwartek przedstawiony będzie dramat w pięciu aktach Fryderyka Halma p. t. *Iskra* czyli *Hrabia René*. Jestto jedna z najlepszych ról p. Parżnickiej. Rolę Marcelego odegra po raz pierwszy p. Sobiesław.

* * *

Odbывают się ciągle próby z dramatu Souliego *Chata pod lasem*, spolszczonego przez Ćwieka, który już w tę sobotę ukaże się na scenie. Dramat ten cieszy się ciągle ogromnym powodzeniem w Paryżu i doczekał się już wielu przedstawień. W głównych rolach wystąpią pp. Hoffman, Parżnicka, Kwiatyńska (po raz pierwszy), Jankowski (po raz pierwszy), Morozowicz, Szymański, Sobiesław, Wojdałowicz, Feliksiewicz, Podwyszyński, najlepsze więc siły naszego personelu. Należy się spodziewać licznego udziału ze strony publiczności.

* * *

Dowiadujemy się, że dyrekcja naszego teatru nabyła od pana Kazimierza Zalewskiego z Warszawy najnowszą jego komedię: *Przed ślubem*. Komedia ta grana niedawno na scenie lwowskiej doznała bardzo dobrego przyjęcia, tak ze strony krytyki, jak i publiczności. Prócz tego zawiadomić możemy pu-

bliczność o innych oryginalnych sztukach p. Blizińskiego a mianowicie: „Przezorna mama“ i „Chleb ludzi bodzie“, o które już się dyrekcja postarała.

* * *

Rozdano role do nauki z komedyi p. Sardou w 3 aktach p. t. *Nerwowi*.

* * *

Inspicyent teatralny, p. Janusz, podaje do wiadomości, mianowicie dyrektorom teatrów prowincjonalnych, że wszelkie sztuki, tłumaczenia — nieprawym sposobem wydobyte z biblioteki teatru krakowskiego, prawnie poszukiwać będzie.

* * *

Niezadługo ujrzymy na scenie głośny dramat p. t. *Dwie sieroty* napisany przez pp. d'Ennery i Cormon autorów *Kobiety z gminu*.

* * *

Operetka nasza zajęta ciągle próbami z *Girofli Girofla*. Słyszeliśmy, że dyrekcja sprawa nowe kostiumy.

* * *

Rozdano role do nauki z komedyi *Ultimo*, przełożonej z niemieckiego.

Wiadomości ze świata.

W tych dniach, znany komedyopisarz francuzki Wiktoryn Sardou, czytał swoją nową komedię artystom dramatycznym teatru Gymnase w Paryżu.

Edward Corbier, jeden z najstarszych dziennikarzy paryzkich, poeta i romansopisarz, zmarł niedawno.

Na scenie warszawskiej debiutowała po raz drugi panna Łobaczewska w komedii: „Gapiątko z St. Flour“. Krytyka tamtejsza dość pochlebnie o niej się wyraża.

W Poznaniu odegrano dramat „Hrabinę Sommerive“. Dano takie komedią „Inny zamiar“ w której p. Heneman grała główną rolę.

Adam Müncheimer, znany kompozytor oper „Stradyota“ i „Otton łucznik“ urządza w tych dniach w Warszawie koncert, na którym wykona legendę o mistrzu Twardowskim własnego utworu.

TEATRA W POLSCE

przez Estrechera.

KRAKÓW.

(Ciąg dalszy).

Benefis Janowskiego był także przeciw zwyczajowi pełny. Publiczność zesłała się przez wzgląd na beneficjanta, który acz bez talentu, zaskarbił sobie względy wytrwałą służbą od lat dwudziestu. Grano nieprzyzwoity dramat „Wilk morski“, i komedią Anczyca „Chłopi arystokraci“, w której Hoffmanówna jako Kogucina, Janowski jako Marcinek, Dębicki jako Mojsiek, Zamojski jako Stanisław, otrzymali rzesiste oklaski. Jeden Szczepanek był źle odegrany.

Sztuka Korzeniowskiego „Pani Kasztelanowa“, tem się odszczególniała, iż Zamojski roli jenerała nie zgoła nie umiał. To lekceważenie publiczności, przydarzało się Zamojskiemu i w późniejszych latach. Największy talent bez pracy, niczego nie dokaże, tej prawdy nie chciało się zrozumieć Zamojskiemu; zgromił *Czas* tę śmiałość posuniętą do tak wysokiego stopnia.

W sztuce „Żona która oknem wyskoczyła“, wystąpiła po raz drugi na scenę, w roli Joanny wieśniaczki, pani Dębicka, aktorka wielce początkująca.

Od d. 2 marca (po benefisie Janowskiego), Miłaszewski stracił Hoffmanównę najlepszą artystkę kompanii.

D. 12 marca odegrano melodramę „Chłop milionowy“, na benefis Józji Delchauówniej, jakoteż „Terenia“. W ostatniej mała beneficjantka popisywała się znośnie.

D. 18 marca w komedii „Okreźne“, wróciła na scenę krakowską Bronisł. Ładnowska. Wystawa w sztuce tej jak we wszystkich, była niedbała. W „Okreźnym“ miały występować wieśniacy i wieśniaczki, tymczasem ukazała się na scenie tylko jedna reprezentantka wsi całej. Jednocześnie przedstawiano obrazy Dzwonu Szyllerowskiego z deklamacją Wład. Wolskiego. Podczas tego publiczność dopominała się natarczywie o powrót Hoffmanównej.

Dnia 23 marca, musiano odwołać przedstawienie sztuki Małeckiego „Wieniec grochowy“ albowiem zebrano w kasie teatralnej tylko 6 złr., gdy dziesięć razy tyle wynoszą koszta reprezentacji zwyczajnej.

Dnia 26 marca, jako w dzień uroczystości wręczenia medalu Al. Fredrze, dawano tegoż sztukę „Nowy Don Kiszot“. Z tej okazji dawał równocześnie w Tarnowie Sulikowski komedią „Zemstę“, ku uczczeniu Fredry, publiczność zapełniła teatr.

W kwietniu dawano nową sztukę Lubowskiego „Protegowani“. Na drugim przedstawieniu były pustki najzupełniejsze. Grywano wielkie dramata francuzkie, bez odpowiedniej obsady. Ubytek Hoffmanowej nie dał się wypełnić. W komediach „Ulicznik paryzki“, „Junacy“, „Antoś i Antosia“, występowała nowa artystka Kornelia Czyżewska, aktorka obyta ze sceną ale nie odznaczająca się talentem.

Zakończył Miłaszewski swoje nieszczęśliwe dyrektorstwo dnia 4 maja, komediami „Odludki i poeta“, „Obiadek z Magdusią“, „Werbel domowy“.

Zestawiając lata dyrekcji Miłaszewskiego 1864, 1865 rok, spisując personale teatralne jakoto:

Aktorki: Miłaszewska, Hoffmanówna, Ładnowska (Wolska), Szymańska, Raszowska, Germanówna, Micińska, Czerska, Kosińska.

Aktorowie: Szymański, Wolski, Zamojski, Pieniążek, Raszowski, Sieniawski, Stańko, Stasiewicz, Bąkowski, Dębicki, Delchau, Janowski, Kodreński, Miciński, Mikulski, Pasello.

Role gościnne mieli: Czyżewska, Dzierzowska, Jan Królikowski, Aleksander Ładnowski, Jan Wisłocki.

W lecie 1865 uzyskał Adam Skorupka koncensją na teatr na lat sześć. Zmiana Dyrektora była pożądana, otrzymanie dyrekcji przez Skorupkę wróżyło dobrze o przyszłości sceny, znanym też był jako bywalec po świecie, z ogładą towarzystwa i z wykształceniem estetycznym. Sam tytuł hrabiego doczepiony do nazwiska, wiele dopomagał do pomyślności sceny, bo stosunki jakie miał z towarzystwem świata uznającego się za wyższy w hierarchii społecznej, zmusiły niejako to towarzystwo do wzięcia udziału w podniesieniu polskiej sceny. I o to ci, dla których mogła za Miłaszewskiego i Pfeifra nie istnieć scena polska, ciż sami nznawali za czyn dobrego tonu, a pośrednio za czyn patriotyzmu, rozebranie abonamentem łóz i krzesel. Mając sobie zapewnione Hrabia Entrepreneur, iż śmietanka krakowska pobierze łozę teatralną, mógł osiągnąć tem samem pewność, że, iż tak się wyrażę, mleko towarzystwa krakowskiego, lgnąć będzie do śmietanki osiadłej w teatrze.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Nr. porządkowy 4.

TEATR KRAKOWSKI.

We Wtorek dnia 12 Października 1875 r.

Krotochwila w 1 akcie przez X. Y. oryginalnie napisana w Warszawie

KIEDYŻ OBIAD?

OSOBY:

Marcin Licki — — — —	Pan Wojdałowicz.	Telesfor — — — —	Pan Ignatowski.
Pani Lieka — — — —	Pani Wolska.	Józef — — — —	Pan Galasiewicz.
Pani Krzycka — — — —	Panna Wojnowska.	Garçon — — — —	Pan Bogueki.
Panna Emilia — — — —	Panna Solska.	Pokojowa — — — —	Panna Kwiecińska.
Pan Anzelm Tarapacki, właściciel kamienicy w Warszawie —	Pan Roman.	Lampiarz — — — —	Pan Słonarski.

Rzecz dzieje się u wód krajowych.

Krotochwila w 1 akcie ze śpiewkami przez W. L. Anczyca

Błazek opętany

OSOBY:

Czesław Orlewicz, właściciel wsi	Pan Roman.	Salusia, jego córka — — —	Panna Kwiecińska.
Anastazyja z Orlewiczów Śnieżkowa	Panna Wojnowska.	Błazek } parobcy — — —	Pan Galasiewicz.
Klementyna, jej córka — —	Panna Zaleska	Walek } — — —	Pan Wojdałowicz.
Celestyn Słomkiewicz, ich kuzyn	Pan Lidke.		
Marcin Sołtys — — — —	Pan Ładnowski.		

Rzecz dzieje się we wsi Czesława w Pronorsku.

Komiczna operetka w 1 akcie z muzyką Fr. Suppé, przełożył W. L. Anczyca

Dziesięć cór na wydaniu

OSOBY:

Baron le Coq — — — —	Pan Morozowicz.	Almina tyrolka — — — —	Panna Solska.
Limonia, włoszka — — — —	Panna Cwiklińska.	Gilleta, meksykanka — — —	Panna Ficzkowska.
Danubia, austriaczka — — —	Panna Wojnowska.	Marianka, morawianka — —	Pani Wyszomirska.
Preciosa aragonka — — — —	Panna Sławińska.	Hidalga, kastylianka — — —	Panna Stanczewska.
Britta angielska — — — —	Panna Włodarska.	Sydonia, ich ochmistrzyni —	P. Morozowiczowa.
Hubiczka czeska — — — —	Panna Kwiecińska.	Agamemnon Parys, weterynarz	Pan Ignatowski.
Basia, polka — — — —	Panna Wyszowska		

Rzecz dzieje się w pałacyku barona pod miastem.

CENA MIEJSC: Łoża parterowa lub I^{go} piętra 6 złr. — Łoża drugiego piętra 4 złr. — Fotel w sześciu pierwszych rzędach 1 złr. 50 cent. — Krzesło 1 złr. — Krzesło do łoży parterowej lub I^{go} piętra 2 złr. — Krzesło numerowane na Balkonie w pierwszych dwóch rzędach 1 złr., w następnych 80 cent., w dalszych 70 cent. — Parter 60 cent. — Galeryja 30 cent.

Początek o godzinie siódmej.